

Téma kat. B „Co znamená cítit se v bezpečí?“ (zamyšlení)

Svět kolem nás - blízko i ve vzdálených krajích - je v neustálém pohybu. Zažíváme nové události vlastně každý den. Tyto změny mohou být na jedné straně užitečné, přinášejí nám různé výhody a možnosti, ale na straně druhé jsou i takové, které nás ohrožují, a to dokonce bezprostředně, viditelně a rychle. Jsou takové povahy, že i když žijeme v rodinách, jejichž členové nám poskytují pocit bezpečí, mohou přesto neočekávané náhlé změny v našich myslích vyvolávat obavy a strach.

Jakým způsobem se s tímto pocitem vyrovnáváme? Co nás nejvíce znepokojuje? A co to vlastně znamená najít bezpečné místo, *centrum securitatis*, onu hlubinu bezpečnosti? Jaké by takové útočiště mělo být, abychom tam nepocítovali obavy a cítili se šťastni? Je vůbec nějaké takové místo na světě? Čím by se mělo odlišovat od těch, které dosud znám? Jaké jsou materiální hodnoty, bez nichž bychom nemohli žít? Je ale samozřejmě mnoho věcí, které nemají materiální hodnotu, a přece bychom bez nich určitě nemohli vůbec existovat. Jsou to věci duchovní, myšlenky, které můžeme sdílet, vzpomínky na minulé události a na své blízké a mnohé jiné, na to, co již sice nemáme po ruce, avšak přesto jakoby bylo stále s námi, protože je to něco, co nosíme v našich myslích, v našich srdcích, v naší paměti. To, zda se cítíme bezpečně nebo ohroženi, je vlastně výsledkem našich zážitků a zkušeností, důsledkem informací, které vstřebáváme od počátku svého života a jsou pro náš život nepostradatelné. Pocit, že o to všechno bychom mohli za určitých okolností přijít, že bychom ztratili pocit bezpečí pramenící především z toho, že své prostředí více méně důvěrně známe, se může dostavit poměrně rychle a všechny naše jistoty rozvrátit. Jakou roli ve chvíli obav a nejistoty hraje společnost – rodina, spolužáci, komunita mých blízkých? Mám nějaké vlastní zkušenosti? Jsme morálně připraveni pomáhat těm, kteří se z nějakého důvodu ocitli v nebezpečí? Nemusí jít vždy o velké společenské konflikty, ale o to, co prožíváme nebo můžeme prožívat ve svém každodenním životě. Někteří mohli například zažít šikanu, konflikty v rodině vedoucí k rozchodu rodičů, vážnou nemoc, ztrátu blízkého člověka, ztrátu zaměstnání některého z rodičů. Je také zřejmé, že k faktorům, které nás mohou o pocit bezpečí připravit, patří i dramatické proměny našeho životního prostředí, které nejsou něčím odtažitým v dalekých krajinách, ale bezprostředně se dotýkají každého z nás a mohou velmi negativně ovlivnit kvalitu našich životů.

Mohli bychom my všichni aktivně přispět k tomu, abychom se cítili v bezpečí? Je možné tak činit v každém věku? Jestliže ano, pojďme hledat nějaký příklad.

Bude jistě zajímavé a poučné podívat se do historie, abychom viděli, jak v minulosti usilovali o své bezpečí předkové. Jak lidé řešili pronásledování dříve, například v době Komenského? Čím byli ohroženi? Tehdy odešli na jiné místo – dnes ale pravděpodobně již není místo na světě, kam bychom se mohli uchýlit, kde by bylo úplně bezpečno a my tak měli šanci prožít naše životy a vychovat své potomky v klidu a míru. Nebo je to všechno trochu jinak? Téma letošního ročníku chce žáky přivést k zamyšlení nad vlastním viděním světa, svého života a k hledání skutečných lidských hodnot.